

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. 2. 2024 v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Ticháčka a přísedících [přísedící]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [obec a číslo], adresa pro doručování [obec], [ulice a číslo],

je vinen, že

v době nejméně od měsíce května 2022 do 28. 5. 2023 v [obec], okres [okres], nejprve na ulici [anonymizováno] [číslo] později na ulici [ulice] [číslo] kde společně bydleli a sdíleli společnou domácnost v druhovském vztahu, opakovaně pravidelně, nejméně 2x v týdnu a převážně pod vlivem alkoholu, slovně urážel svou družku [celé jméno poškozené], v žárlivosti ji podezíral z nevěry, což jí stále vyčítal a požadoval po ní, aby se k tomu přiznala, bil ji rukou i pěstí, štípal po těle, škrtil rukama či tlačil předloktím na krk, zamykal v koupelně i v bytě, aby nemohla odejít, omezoval jí styk s rodinou a přáteli, pravidelně pod pohrůžkou zbití ji nutil, aby mu vydala mobilní telefon značky Xiaomi Redmi 9T ke kontrole korespondence a sdělila heslo k zabezpečení, které si často měnila, pokud odmítla výzvy splnit, telefon jí z ruky vytrhnul a zpřístupnil si jeho obsah tak, že násilím uchopil ruku poškozené a její prst přitiskl k displeji telefonu, čímž zabezpečení překonal a po prohlédnutí komunikace jí jej vrátil, svým jednáním poškozené nezpůsobil zranění s nutností delšího léčení, převážně pouze podlitiny a škrábance, a pokud se nechala výjimečně jednorázově ošetřit, uvedla vždy smyšlený způsob úrazu, svou situaci vnímala velmi negativně, bála se věc oznámit na policii, aby nebyla opětovně fyzicky napadena, z domácnosti odešla vždy jen na určitou dobu, nechala se obžalovaným přesvědčit, že ve svém hrubém chování již nebude pokračovat, přičemž míru běžné každodenní agrese výrazně překročil v těchto případech:

- v přesně nezjištěný den v průběhu měsíce listopadu 2022, kdy v [obec], okres [okres], ve sklepních prostorách domu č. [anonymizováno] na [ulice], požadoval po poškozené, aby mu vydala svůj

mobilní telefon ke kontrole, a když poškozená odmítla, vytáhl z kapsy kapesní zavírací nůž délky přibližně 5 cm, vysunul ostří, nůž přiložil k jejímu krku v oblasti ohryzku se slovy „naval telefon nebo tě podříznu“, po těchto slovech poškozená ze strachu telefon vydala a sdělila na jeho výzvu i heslo k odemčení, telefon přibližně 10 minut prohledával a poté jej poškozené vrátil,

- v přesně nezjištěný den v měsíci únoru 2023 kolem 14.00 hodin v [obec], okres [okres], v uličce blízko oplocení firmy [anonymizováno], která vede od ulice [ulice] směrem na [ulice], dostihl poškozenou, která šla od nádraží [obec], uchopil ji pod krkem a začal po ní křičet, proč mu lže, urážel ji, vulgárně nadával, požadoval vydání mobilního telefonu, který mu poškozená vydala, a otevřel jej za pomoci hesla, které si pamatoval z předchozích případů, prohlédl komunikaci, přečetl SMS a telefon vrátil,

- dne 28. 5. 2023 kolem poledních hodin v [obec], okres [okres], na ulici [anonymizováno] [číslo] vyzval poškozenou, aby šla jíst, a když projevila zájem jít spíše ven s dětmi kamarádky, které v uvedenou dobu hlídala, začal ji podezírat, že chce jít za někým jiným, vulgárně ji začal urážet, požadoval opět vydání mobilního telefonu a když odmítla, uchopil ji rukou pod krkem, začal dusit ležící na posteli v ložnici, seděl na ní, druhou rukou také tlačil na ústa, aby nemohla křičet, čímž jí zlomil přední zub č. 13, poté, co se snažila vymanit, jí předloktím ruky tlačil na přední část krku, po nějaké době šel do kuchyně zkontrolovat stav vařeného jídla, čehož poškozená využila k tomu, aby své kamarádce [jméno] [příjmení] napsala SMS se žádostí, aby volala policii, že je opětovně fyzicky napadána, zprávu však již nestihla odeslat, po návratu do ložnice ji obžalovaný znovu donutil vydat mobilní telefon, který odemkl tím, že prst poškozené přes její odpor přiložil ke snímači otisků, prohlédl poslední komunikaci s kamarádkou, která se dotazovala zpět, na jakou adresu má policejní hlídku poslat, a sám odpověděl napsáním fiktivní adresy na ulici [anonymizováno] [číslo] za poškozenou z jejího telefonu, přičemž poškozené se po chvíli použitím lsti podařilo z bytu utéci k sousedce, kterou požádala o přivolání policie, frakturu korunkové části zubu si později nechala ošetřit za úhradu v hotovosti, kterou zaplatila její matka, a po tomto posledním incidentu soužití s obžalovaným ukončila, odstěhovala se a věc oznámila policii,

tedy

jednak

jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal a spáchal takový čin se zbraní,

jednak

jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal,

jednak

týral osobu žijící s ním ve společném obydlí,

jednak

zasáhl do nosiče informací tím, že neoprávněně vložil data na nosič informací,

jednak

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

jednak

úmyslně porušil tajemství textové zprávy posílané prostřednictvím sítě elektronických komunikací a přiřaditelné k identifikovanému uživateli, který zprávu přijímá,

čímž spáchal

jednak

zločin vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku,

jednak

přečin vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku za podmínek uvedených v § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců za současného vyslovení dohledu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit nemajetkovou újmu poškozené [celé jméno poškozené], narozené 11. 8. 2004, bytem [adresa].

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené] odkazuje se zbytkem svých nároků na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních..

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení konaném dne 21. 2. 2024 obžalovaný po zákonném poučení v souladu s § 206c odstavec 1 trestního řádu prohlásil svou vinu a souhlasil s použitou právní kvalifikací. Soud jeho prohlášení viny přijal a následně dokazování již neprováděl, neboť prohlášení viny obžalovaným je v souladu se zjištěným skutkovým stavem vyplývajícím ze spisové dokumentace a ani ze strany státního zastupitelství nebylo k přijetí prohlášení viny žádných námitek.

2. Soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného činu, zejména samotné jednání obžalovaného, délku jeho páčání a následky poškozené.

3. K věci obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že vše řekl na policii, kdy se zajímal toliko o to, co je právním titulem uplatněného nároku poškozené, k čemuž uvedl, že se mu to zdá trochu moc.

4. Obhájce obžalovaného ve své závěrečné řeči u hlavního líčení připomněl zásadní polehčující okolnost v podobě prohlášení viny. Trest navrhovaný státním zastupitelstvím dle jeho názoru lze respektovat. Ohledně nároku poškozené obhájce uvedl, že psychickou újmu poškozené by svým způsobem rozporoval. Nechce z oběti dělat viníka, nicméně musí připomenout, že celá ta záležitost se týkala žárlivosti, která ale byla prokázána. Samotná poškozená se přiznala, že měla pohlavní styk s jinou osobou v době trvání vztahu. Pak jsou tam další nějaké sexuální praktiky, které pro oba znamenaly povyražení v tom směru škrcení a podobně. Závěrem navrhl nárok poškozené odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Zmocněnec poškozené u hlavního líčení uvedl, že je toho názoru, že pokud sám obžalovaný připouští, že poškozenou týral, že jí přikládal nůž na krk tak, aby si něco vynucoval, kdy týrání bylo dlouhodobého charakteru, a dopouštěl se ho na osobě, která v tom období ještě nebyla ani zletilá, naopak byla v období, kdy mravní vývoj je potřeba důsledně vnímat z hlediska jejího věku, přičemž byla tímto způsobem zasažena opakovaně a po dlouhou dobu, tak za tohoto stavu odčinění nemajetkové újmy formou finančního plnění je zcela přiléhavé a v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího soudu ČR, ale i obecných soudů v rámci tohoto regionu. Z tohoto důvodu má za to, že pokud jde o částku 100 000 Kč, která byla uplatněna z titulu nemajetkové újmy právě s ohledem na věk poškozené a na dlouhotrvající protiprávní jednání, tak tato částka je zcela odpovídající. Vedle toho se poškozená přihlásila s nárokem na náhradu majetkové škody, kdy toto odůvodňuje jednak náklady, které vynaložila za opravu zubu v důsledku fyzického ublížení ze strany obžalovaného, ale i náklady na pořízený telefon a konečně pak se poškozená přihlásila řádně se svým nárokem na náhradu bolestného v částce 30 000 Kč, jež odpovídá vytrpěné bolesti související s újmou, která by jí byla způsobena obžalovaným. Závěrem zmocněnec poškozené navrhl, aby soud v rámci odsuzujícího rozsudku uložil povinnost obžalovanému poškozené nahradit tuto nemajetkovou újmu a majetkovou škodu, které jsou vyčísleny v písemném podání.

6. Ke své osobě obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že proti němu není vedeno další trestní stíhání. V současné době se zdržuje na adrese [adresa obžalovaného]. Nepracuje, je veden na úřadu práce. Pobírá podporu v nezaměstnanosti ve výši okolo 17 000 Kč čistého, jiné příjmy nemá. Před konáním hlavního líčení byl na pohovoru ve [právnícká osoba], tam by pracoval jako skladník s příjmem okolo 25 000 – 30 000 Kč hrubého. Nemá děti ani partnerku nebo manželku.

7. K osobě obžalovaného bylo z listinných materiálů dále zjištěno, že v opise rejstříku trestů má dva záznamy pro trestnou činnost jiné povahy, přičemž ani k jednomu z těchto odsouzení nelze přihlížet. V opise z evidence přestupků má obžalovaný rovněž dva záznamy, v místě bydliště projednáván pro přestupek nebyl. V práci byl obžalovaný hodnocen jako málo iniciativní, kdy rovněž odmítal plnit pokyny nadřízených pracovníků a bez omluvy se nedostavoval do práce.

8. Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru soud u obžalovaného shledal přítěžující okolnosti zejména v podobě skutečnosti, že páchal trestnou činnost po delší dobu a spáchal svým jednáním více trestných činů. Naopak obžalovanému výrazně polehčilo jeho doznání ve formě prohlášení viny.

9. Soud ukládal obžalovanému trest dle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku, podle nějž lze uložit trest odnětí svobody od dvou let do osmi let.

10. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný se dopouštěl poměrně závažné trestné činnosti nikoliv jednorázově, ale po poměrně dlouhou dobu, kdy jednání, za nějž byl odsouzen, spočívá ve velkém množství jednotlivých jednání, která by sama o sobě již ve své většině naplňovala znaky některého ze shora uvedených trestných činů, kdy se současně nejedná o osobu nikdy netrestanou, bylo by možno uvažovat i o uložení nepodmíněného trestu. Obžalovaný navíc v průběhu hlavního líčení neprojevili sebemenší lítost, když jedinou jeho starostí byla výše nároku poškozené. Na druhou stranu je třeba zohlednit, že trestná činnost obžalovaného s největší pravděpodobností neměla u poškozené trvalých následků, a dále doznání obžalovaného ve formě prohlášení viny. Za této situace tak bylo možno uvažovat ještě o trestu, jenž není spojen s přímým výkonem odnětí svobody. S ohledem na nejistý výhled příjmů obžalovaného nebylo namístě ukládat peněžitý trest. S ohledem na negativní pracovní hodnocení pak soud nepřistoupil ani k uložení trestu obecně prospěšných prací, když neměl důvěru v šanci na jeho případný řádný výkon. Z tohoto důvodu tak soud vyhověl návrhu státního zastupitelství a uložil výchovný trest v podobě podmíněného trestu odnětí svobody, a to ve výměře dva a půl roku se zkušební dobou tři a půl roku za současného vyslovení dohledu. Jde o trest při samé spodní hranici trestní sazby, což odpovídá spíše menšímu rozsahu trestní minulosti obžalovaného a jeho osobě. Pokud jde o délku zkušební doby, má soud za to, že tři a půl roku je dostatečnou dobou pro to, aby po jejím uplynutí bylo možno předpokládat

budoucí řádný život obžalovaného. V této souvislosti má soud za to, že k naplnění tohoto cíle obžalovanému pomůže právě dohled probačního úředníka, jenž by jej měl motivovat k vedení řádného života, kdy probační úředník na druhé straně bude dohlížet na řádný průběh zkušební doby.

11. Pokud jde o otázku náhrady škody, poškozená se k trestnímu řízení řádně připojila, kdy ze strany poškozené byly prostřednictvím jejího zmocněnce uplatněny částky ve výši 100 000 Kč jakožto nemajetková újma způsobená zásahem do jejích osobnostních práv, kdy tato újma spočívá zejména v psychické rovině, dále 30 000 Kč jakožto bolestné a 23 000 Kč jako majetková škoda za rozbitý telefon značky Xiaomi a opravu zubu. S ohledem na skutečnost, že nebyly ze strany poškozené doloženy žádné podklady týkající se mobilního telefonu a opravy zubu, u tohoto toliko odhad ceny této opravy, nebylo možno tyto majetkové nároky přiznat. Stejná situace pak byla v případě bolestného, kdy soudu scházel podklad pro ověření výše bolestného, když se ve spisovém materiálu nenacházelo ani lékařem provedené bodové ohodnocení úrazu. Pokud pak jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy spočívající v psychických útrapách a zásahu do osobnostních práv poškozené, pak s ohledem na útrapy, které musela ve vztahu s obžalovaným poškozená snášet, a také s přihlédnutím k dosavadní soudní praxi, se soudu jako odpovídající jeví částka ve výši 50 000 Kč. Dle § 2951 odstavec 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud není účinný jiný způsob. V daném případě nelze zadostiučinění dosáhnout jiným způsobem než finanční náhradou. Dle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou způsobil; se jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. V první části občanského zákoníku (§ 81) je uvedeno, že je chráněna osobnost člověka, včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být podle § 2957 občanského zákoníku určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinku zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví. Dle § [číslo] při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou vyžadující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

12. Finanční zadostiučinění lze poškozené přiznat, pokud není postačující morální zadostiučinění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Za takovou značnou míru zásahu do důstojnosti a vážnosti fyzické osoby se považuje zejména újma, kterou fyzická osoba vzhledem k povaze, intenzitě, opakování, trvání a šíři okruhu působení nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti pocítuje a prožívá jako závažnou. Výše zadostiučinění je předmětem volné úvahy soudu, musí však vycházet ze skutkového stavu a opírat se o konkrétní přezkoumatelná hlediska. Musí jít o takový zásah, který je způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby a její fyzické integrity. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní, a musí zde být příčinná souvislost mezi uvedenými předpoklady (viz rozsudek NS ČR sp. zn. 30 Cdo 2005/2003, 30 Cdo 4431/2007).

13. Při rozhodování o přiznání nároku na náhradu nemajetkové újmy soud vycházel ze všech provedených důkazů, zejména pak z výpovědi poškozené v přípravném řízení, která podrobně popsala, v jakém rozsahu obžalovaný zasahoval do jejích osobnostních práv. Poškozená zcela určitě utrpěla i psychickou újmu, která může mít negativní dopady i v případných dalších

partnerských vztazích. Soud proto dospěl k závěru, že nárok poškozené na přiznání nemajetkové újmy v penězích je oprávněný. Ze zjištěných skutečností vyplývá, že obžalovaný svým úmyslným protiprávním jednáním podstatně a hrubým způsobem znevážil a porušil osobnost a zdraví poškozené. Úmyslným trestným činem narušil nedotknutelnost její osoby zaručenou článkem 7 odstavec 1, 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen LZPS), narušil její osobní svobodu (článek 8 LZPS), ponižil její důstojnost a neoprávněně zasáhl do jejího soukromého a rodinného života (článek 10 LZPS) a pravidelně také porušoval tajemství zpráv podávaných telefonem (článek 13 LZPS). Byla prokázána příčinná souvislost mezi činem obžalovaného a následkem v podobě závažného zásahu do osobního života poškozené, který se jednáním obžalovaného podstatným způsobem změnil a traumatické zážitky ji mohou provázet i v dalších letech.

14. Při stanovení výše a formy náhrady nemajetkové újmy soud vycházel ze všech výše uvedených ustanovení a přihlédl k výše uvedeným okolnostem zvláštního zřetele hodným. Zohledněna byla i obdobná rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR. Soud proto přiznal poškozené nárok na požadovanou náhradu nemajetkové újmy v penězích, konkrétně v částce 50 000 Kč, která se jeví jako přiměřená jak s ohledem na závažnost jednání obžalovaného, tak i k jeho finančním poměrům. Ve zbytku pak byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 21. února 2024

Mgr. Pavel Ticháček, v.r.
předseda senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. dubna 2024.